

Nadal: 31 de Desembre

Text de l'Evangelí (Jn 1,1-18): Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per Ell tot ha vingut a l'existència, i res no hi ha vingut sense Ell. En Ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes (...). Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes. Era present en el món, que per Ell ha vingut a l'existència, i el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit (...).

El "bou i l'ase"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, davant la petitesa de Jesús-Déu, l'Evangelí proclama solemnement la seva divinitat: la seva dignitat més alta es fonamenta en la referència a Déu, al Pare. Però, ¿qui pot reconèixer-lo com a Déu? Segons Isaïes (1,3), el "bou i l'ase", és a dir, éssers amb el cor tan simple com per —si més no— "conèixer" el seu propietari i recordar el pessebre del seu amo.

Al Nadal el "boy i l'ase" (els cors senzills) són els pastors, els Mags, Maria i Josep. ¿És que podia ser d'una altra manera? A l'establia on s'hi troba el Nen Jesús no hi viu la gent fina: allí viuen, justament el bou i l'ase. Nosaltres, però, ¿ens trobem tall allunyats de l'establia perquè som massa fins? ¿No estem massa a "Jerusalem", al "palau", com per a escoltar la veu dels àngels, córrer al pessebre i adorar-lo?

—A la Nit Santa els rostres del bou i l'ase ens miren amb ulls interrogatius: El meu poble no entén; ¿entens tu la veu del teu Senyor?